

KIEHŐELLY

2022
PÜNKÖSD

A SZENTENDREI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

EGYÜTT – A SZENTLÉLEK ÖSSZEKÖTŐ EREJE

A FALAK LEOMLANAK
GYERMEK-ISTENTISZTELETI SZOLGÁLAT
BIBLIAKÖR

AZ IFJÚSÁGI SZOLGÁLAT
KONFIRMÁCIÓ

AZ IGAZSÁG LELKE, AZ IGAZ ÉLET LELKE
TANÚIM LESZTEK

MEGÚJULÓ DIAKÓNIA
EGYÜTT A ZENÉBEN ISTENÉRT

KÖNYVAJÁNLÓ
VERS

A falak leomlanak

"Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak. Sok kegyes zsidó férfi élt akkor Jeruzsálemben, akik a föld minden nemzete közül jöttek. Amikor ez a zúgás támadt, összefutott a sokaság, és zavar támadt, mert mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni." (ApCsel 2,4-7)

Mi látszik az ünnepből, ha madártávlatból figyeljük a pünkösdi történet elbeszélését?

55+116=171. Nem, ez nem egy gépelési hiba itt, hanem a szavak száma az első 13 versben. Ennyi a pünkösdi csodás jelenség elbeszélése. A 171 szóból 55 írja le a tanítványok élményét, 116 pedig azt, amit a város ebből érzékelt. Arányait tekintve kétszer annyira részletes ez utóbbi.

Elgondolkodtató: azt jelenti ez az arány, hogy a tanítványok élményénél kétszer fontosabb az, amit a város megtapasztal? Ez a kérdés különösen izgalmassá válik, ha megnézzük, hogy hol lesz a legrészletesebb a leírás. Nem a tanítványok személyes megtapasztalásánál, átélésénél – pedig valószínűleg ez izgat minket leginkább. Hanem a szemtanúk felsorolásánál: 18 név sze-

reper a listán. Földrajzi helyek és népcsoportok megnevezése áll itt, illetve jelen esetben a megnevezés helyett a megszólítás a helyes kifejezés: őket szólítja, keresi Isten Szentleke. Ők az igazán fontosak most! A tanítványok megtapasztalása és fontossága nem önmagukban keresendő, hanem a megszólítottakra nézve: Isten eszközei, jelei, hogy a népek, a föld lakói mind felfigyeljenek, meghallják Isten hívását.

Úgy fontos a tanítványok pünkösdi lángolása, mint az égő csipkebokor Mózes esetében: különös, érthetetlen és mégis vonzó – hogy közelebb kelljen menni, szemügyre kelljen venni, hogy halótávolságon belül kerüljenek, hogy meghallják, ahogy Isten őket nevükön, anyanyelvükön szólítja. Zavarba ejtő. Csodálatos. Érthetetlen. Hogy hallhatják azok a népek, azoknak a távoli területeknek a la-

kói mind a saját anyanyelvükön azt, amit a tanítványok Jézusról mondanak? Hogy érthetnek a szó legszorosabb értelmében „egyedül” ezek a népek?

Bábel óta nem történt ilyen! Ott az emberi nagyra törés, az Isten nélküli technikai civilizáció égbe törő és az éggel versengő, önmaga

nagyságától megszedülő gőgjét ítélte meg az Úr, és állta el a további törekvés útját a nyelvek összezavarásával. Itt minden helyreáll: Isten hatalma egységet teremt, egymáshoz vezet a népeket, az idegeneket, az ellenségeket. Csodálatosan felülírva minden különbözőséget, történelmi, vallási, etnikai szembenállást, sérelmeket, gyűlöletet, versengést, félelmet, boszszúvágyat és bírvágyat. Ha csodálatos a tanítványok lángolása, ha csodálatos a nyelvek megértése, mit mondjunk a népek egységére, Istenhez gyülekezésére? Ki gondolná, hogy ilyen ereje van a Léleknek? Ki gondolná, hogy Istennek ennyire fontosak a népek, mindazok, akik közel, és mindazok, akik távol élnek? Ki gondolná, hogy Istennek ennyire fontos a népek békessége, egysége, megtérése? Ki gondolná, hogy mindaz, amit a tanítványok meg-

éltek Jézussal, nemcsak önmaguk miatt történt, hanem azért, hogy minderről tanúskodjanak, hogy mindezt elmondhassák minden népnek?

Pünkösdkor a falak leomlanak: mindaz, ami elválaszt minket egymástól és mindaz, ami elzár minket, ami kirekeszt másokat. Nem emberi megoldás ez: nem tűnnek el a különbségek, nem öltöztetnek senkit sem az egyformaság kényszerzubonyába. De nem is tolerancia ez, hanem egység: Istenben való közösség. A pünkösd története szerint része ennek a szembeállítás, a bűnbánat, a bűnbocsánat, az elfogadás és a megváltás. Valami új kezdődik, valami helyreáll. A Lélek hív, a Lélek küld – ma is! Ki ne maradj ebből az Életből, Testvérem!

Harmathy András

Gyermek-istentiszteleti szolgálat

„...mindenki a maga nyelvén hallotta őket beszélni...” (ApCsel 2,6)

Ott az első pünkösdkor a Lélek kiadásának egyik jele volt, hogy a sokféle nyelvű népek mind értették az apostolok szavát, és álméltak Isten nagyságos dolgain. Azóta is átéljük ezt a csodát, ahogy Isten megszólít bennünket, a saját nyelvünkön beszél velünk; megszólít a zene által, a versekből, a komoly teológiai előadásokból, és megszólítja a gyermekeket is.

Ebbe a csodálatos munkába von be bennünket is, hogy a Lélek eszközei lehetünk. Rajtunk keresztül – akik szolgálunk a vasárnapi gyer-

mek-istentiszteleten – Isten szólólgatja a kicsinyeket is. Gyermek-istentiszteletről beszélünk, mert mikor kijövünk a templomból, mi is folytatjuk az istentiszteletet a gyerekekkel. Három korcsoportban életkoruknak megfelelően hirdetjük Isten igéjét. Nem gyermekmegőrzés ez, nem az a célja, hogy a felnőttek nyugodtan, zavartalanul hallgathassák az igehirdetést. Azt szeretnénk, hogy azok a gyerekek, akik ide járnak, megismerjék Istent Jézus Krisztusban.

A három csoportban tíz felnőtt vállal jelenleg felváltva szolgálatot, örülnénk, ha csatlakoznának még hozzánk. Éneklünk, imádkozunk, bibliai történetet tanulunk, keressük Isten üzenetét, és persze játszunk, beszélgetünk, nevetünk, és tanuljuk hallgatni a csendet.

Néhány hete történt, hogy az iskolai hittanórán az idejárom gyerekek ezt mondták a többieknek: „Nektek is járnotok kellene vasárnap az istentiszteletre!”.

A Lélek tanít minket, felnőtteket is a gyereken keresztül. Ugye, halljátok a Lélek hangját?

Harmathy Andrásné Ágota

Bibliakör

Nagy megtiszteltetésnek éreztem, amikor felkérést kaptam arra, hogy gyülekezetünk keddi bibliaköréről írjak. Aztán nem sokkal később ez az érzés nem kevés izgalommal is vegyült: Vajon meg tudok-e felelni az elvárásnak – mivel “csapatunkban” sok olyan testvérünkkel vagyok együtt, akik véleményem szerint hitük megélésének intenzitásából adódóan biztosan tartalmasabb beszámolót írnának.

A történetem úgy indul, hogy háromgyermekes családapaként egy ponton – keresztyén neveltetésem ellenére – úgy éreztem, életemben különösebben nincs jelen Isten. Nem volt

kérdés, mit tegyek, hisz hittanon megtanultam: elővettem a Bibliát és olvastam. Meg imádkoztam is. Naponta. De valami mégsem volt oké, nem volt “áttörés”, nem jöttek az istentiszteleteken megéltékhez hasonló élmények, felismerések. Pedig én nagyon szerettem volna érteni, mit üzen személyesen nekem Isten, hogyan képzei el a “közös életünket”. Ezért eleinte egy eszközt láttam a bibliakörben, egy lehetőséget arra, hogy feltegyem a kérdéseimet, és meghallgassam, ki, hogyan értelmezi a Biblia verseit. Menet közben vált számomra nyilvánvalóvá, hogy nem feltétlenül az én készülékemben van a hiba, másnak sem annyira triviális a feladat. Arra ébredtem fokozatosan rá, hogy ez egyszerűen nem egy “szóló műfaj”. A közösség ereje, az együtt gondolkodás az, ami működik. Működik, mert az alkalmakat keretbe foglaló imádságokban ezt együtt kérjük. Ez egy nagy ajándék, Isten ajándéka. Mostanra a bibliakörben olyan emberek társaságára találtam, akikkel úgy érzem, bizalommal fordulhatunk egymáshoz akár nehezebb életszakaszokban is. Sokfélék vagyunk, így egy-egy témáról való beszélgetés alkalmával összeadódik a számos különböző életút során szerzett tapasztalat.

Meggyőződésem, hogy a csoport tagjai által megélt és megosztott istenélmények, apró vagy olykor nem is annyira apró csodák mindannyiunk gondolkodására pozitívan hatnak, és hozzájárulnak keresztyén hitünk épüléséhez.

Tóth Gergely

A bibliakörrel mondhatnám: „Szuper, nagyon klassz! Csak ajánlani tudom!” Igaz, bármennyire is konzervszöveg ez.

Már az első bibliakörös alkalmakon azt tapasztaltam, hogy itt jófajta, régimódi beszélgetés folyik, ahol nem tudok olyan furát, ostobát vagy szokatlant kérdezni, amire ne kapnék választ. Olyan hely, ahol nincs kínos kérdés vagy történet. Olyan, ahol bármit el lehet mondani, mert értő figyelem van. Itt még azok is szívesen szólnak, akik egyébként szűkszavúak.

A testvérek... igen, testvérek! – Itt tanultam és értettem meg, hogy ők valóban azok. Szeretem őket. Mindenki nagyon más, különbözőségeinkkel csodásan segítjük egymást. Őszinte érdeklődéssel vagyunk egymás iránt. Összetartozunk, mint egy család.

Sokszor nagyon komoly témákat boncolgatunk, vagy játékos feladatokkal közelítünk egy-egy nehéz kérdés felé. Sőt néha nagyokat nevetünk. A bibliakör nem csak egy alkalom. Ez egy lehetőség is. Lehetőség, hogy családtag-

gá, testvérré válj, hogy megismerhess másokat, hogy sírhass, nevethess velük, hogy örülhess az örömüknek, hogy Isten általad tudjon másoknak segíteni. Ők megtartanak, támogatnak, felemelnek, megölelnek, vigasztalnak, segítenek, együtt éreznek... Másfél órát vagyunk együtt,

de minden alkalommal gazdagabban jövök el, mint ahogy érkeztem!

Remélem, hogy nemsokára ezt mondhatjuk neked: ISTEN HOZOTT! Engem is Ő vitt oda!

Sipos-Stefanek Bernadett

Váratlan felkérést kaptam: írjak a szerdánként megtartott 10 órás bibliakörrel és ezzel kapcsolatos érzéseimről. Azért váratlan ez a megkeresés, mert eddig ezen nem gondolkodtam, boldogan mentem szerdánként a bibliakör alkalmaira, lélekben gazdagodva jöttem haza. A felkérés valóban elgondolkodtatott, számadásra készített, végiggondolásra ösztönzött!

lan volt számomra a helyzet, mert én addig úgy gondoltam, hogy kapcsolatom Istennel személyes kapcsolat, és csak kettőnkre tartozik. Istenre és rám. Imádkozni csak magamban imádkoztam, volt bennem valami megmagyarázhatatlan szemérmesség. A bibliakörben azonban a testvérek a legrejtettebb gondolataikról, érzéseikről is teljes természetességgel tudtak beszélni! Megrendítő élmény volt ez a számomra! Lassan én is fontosnak tartottam, hogy bekapcsolódjak ezekbe a beszélgetésekbe. Itt éreztem először igazán, hogy egy olyan közösség tagja vagyok,

Mit is jelentenek nekem a bibliakör alkalmai?

Kicsit messziről kezdem. 1994-ben költöztünk Szentendrére, Debrecenből, ahol templomba járók voltunk, de nem kapcsolódtunk gyülekezetekhez. Megérkezésünk után azonnal felkerestük dr. P. Tóth Béla nagytiszteletű urat, és jelentkeztünk a gyülekezetbe. Ettől számítva gyakorló templomba járók lettünk, az egyházi alkalmakra mindig elmentünk, úrvacsorázó szentendrei reformátusnak tartottuk és tartjuk magunkat. Éreztük, hogy jó helyen vagyunk, hogy egy szeretetteljes közösség vesz körbe bennünket, hogy lassan barátokra találunk a gyülekezetben.

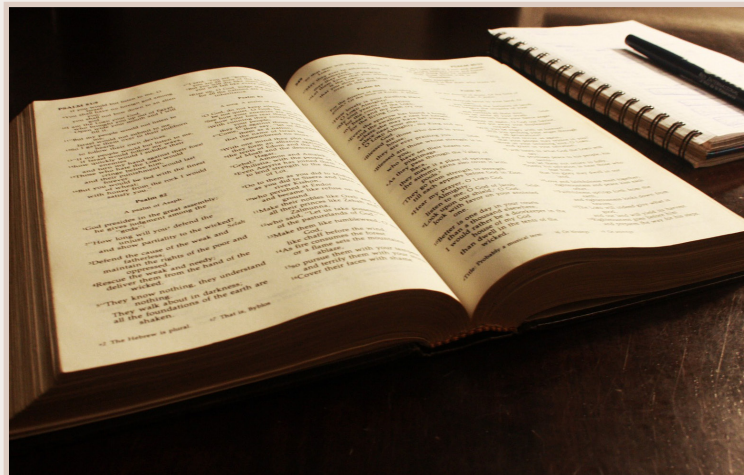
Néhány évvel ezelőtt azonban egy újabb szakasz kezdődött az én református életemben. Elmentem első alkalommal a bibliakörbe. Szokat-

ahol azonosan gondolkozunk alapvető dolgokról, hogy gondolkodásunk zsinórmértéke az Istenbe vetett hit. Fontosak lettünk egymásnak, számontartjuk mindenki gondját és örömét. Vigyázunk egymásra, és már én is tudok hangosan imádkozni.

Végül úgy summázom kapcsolatomat a bibliakörrel, hogy ezeken az alkalmakon kerülök igazán közel Istenhez, a társakkal együtt.

„Hálát adok értetek Istennek mindenkor, azért a kegyelemért, mely nektek a Krisztus Jézusban adatott.” (1Kor 1,4)

Péli Árpádné Éva

Az ifjúsági szolgálat

„Senki meg ne vessen ifjú korod miatt, hanem légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben, tiszta életben.” (1Tim 4,12) – írja Pál apostol Timóteusnak, az efezusi gyülekezet újdonsült, fiatal vezetőjének. A statisztikák alapján a keresztyének túlnyomó többsége fiatal korában jut élő hitre. Mindezekből világosan látszik, milyen fontos, hogy az evangéliumot a fiatalok felé is számukra érthető módon és befogadható formában hirdessük.

Ifjúsági szolgálatunk ennek kíván eleget tenni. Célja, hogy a fiatalokat megszólítsa és megtérésre hívja, a gyülekezet közösségébe befogadja, Jézus Krisztus naponkénti követésére bátorítsa, hogy egyházunk felelős és szolgáló tagjaivá nevelje, akik életüket Isten akaratának rendelik alá, és dicsőségére élik. Hangsúlyos számunkra, hogy Isten országa kapcsolatban zajlik; elsősorban tehát nem programokban gondolkodunk, hanem hogy a fiatalok hogyan találkozhatnak, építhetnek testvéri és baráti kapcsolatokat egymással, ifivezetőikkel és a gyülekezet tagjaival. Magát az ifjúsági szolgálatot is csapatban végezzük: az idősebb ifisek és a gyülekezet más tagjai is vezetőként vesznek részt a náluk fiatalabb ifjúsági csoportok alkalmain, kirándulásain és táborain. Fontosnak tartjuk továbbá, hogy a fiatalok egyszerre kapjanak tudást a Bibliáról, a keresztyén hitről és életünk, világunk dolgairól, és éljék át mindezt érzelmi szinten is, hogy Isten hozzájuk szóló üzenete személyessé váljon, fejtől a szívükig csorogjon.

Az alkalmak és kapcsolatok célja, hogy a fiatalok felszabadultan, őszintén és önmagukként lehessenek együtt, oszthassák meg életüket, tehessék fel kérdéseiket. Gyakorlati formáját tekintve ez játékot, csapatépítést, közös feladatmegoldást jelent, éneklést és közös imádságot, beszélgetést és iget tanulmányozást. Gyülekezetünkben jelenleg három, hetente találkozó ifjúsági csoport működik: a nagyifi a 12.-es, végzős és az ennél idősebb korosztályt, a kisifi a 10-11. osztályos, a minifi pedig a 8-9. osztályos fiatalokat gyűjti egybe. Ezenfelül évente több alkalommal veszünk részt közös kiránduláson, keresztyén szervezetek találkozóin (pl. REFISZ, IKON). Mindezekre szeretettel várunk és hívünk minden érintett fiatal! A jövő év folyamán tervezzük új ifjúsági csoportok indítását is az 5-6. és 7-8. osztályos fiataloknak is.

Mindez egyedül a Szentlélek erejéből és munkájából lehetséges. A Szentlélek összeköt: összeköt Jézussal, hogy értsük és éljük az evangéliumot; összeköt kortársainkkal, hogy valódi, mély kapcsolataink alakulhassanak ki, ahol kérdezhetünk, megnyílhathatunk és meghallgathatunk; és összeköt, a gyülekezet közösségében, lebontva minden falat, mindenkivel, akik Jézusért Isten gyermekeivé lettek. Az az imádságunk, hogy Isten árássa, továbbra is és egyre bőszegesebben, ezt a kegyelmet gyülekezetünkre, és azon belül is ifjúsági szolgálatunkra.

Weiner Zoltán
ifjúsági lelkész

Konfirmáció

Mit kaptunk a konfirmációtól?

Hogy mit is adott a konfirmáció? Elég nehéz erre pontos választ adni. Sokáig nem értettem, miért ilyen nagy dolog ez, miért kell majd nekem hetente több mint egy órát ide járnom. Megtanulom majd, amit meg kell, felmondom, és már megyek is haza. Valójában azonban szépen lassan rájöttem, hogy ez egészen más.

Megdöbbentő volt látnom, milyen jelentős hatással lett a mindennapjaimra is. Minden alkalom egészen egyedi. Még ha kimerült is vagyok, mindig megragad egy-egy félmondat vagy akár szó a beszélgetésekből, amin még napokig jár az agyam utána. Ezt biztosan nem tudtam volna megkapni egy könyvből vagy betanult sorból. A konfirmációval egy közösséget is kaptunk. Különleges élmény volt együtt végigmenni ezen a

folyamaton, hallani mások gondolatait a hittel kapcsolatban, közösen megvitatni ezeket, és újat tanulni minden héten.

A legkülönlegesebb pedig az, hogy Isten jelenlétével és vezetésével haladtunk végig ezen az úton, aki nem adta fel bennünk a reményt, hanem szeretetével és átformáló erejével alkalmassá tett minket a konfirmációra. Most már egészen közel vagyunk a felkészülés végéhez, bár inkább csak egy megállónak nevezném a vizsgát, ami után még biztosan egy hosszú, rögzös út vár ránk hitünk keresésében és fejlődésében.

Remélem, hogy a konfirmáció által kapott ismerettel, szívbeli bizalommal és legfőképpen Istennel együtt fogjuk folytatni a továbbiakban.

Tanács Laura

Gyakran vágyunk jelre Istentől, hogy tudjunk Benne, Neki hinni. Vagy csak várjuk, hogy megerősítsen minket hitünkben. Én is így éreztem.

Hozzám a kislányomon keresztül érkezett az első jel. Az ő kérésére léptünk át először a szentendrei templom kapuján. Pünkösdi isten-

tiszteletre érkezünk. Akkor, ott az igehirdetést hallgatva éreztem először, hogy valami megváltozott a szívemben. A részvételi lehetőség a Kereszt-kérdések sorozaton nagy segítséget nyújtott abban, hogy Krisztusba vetett hitem meg tudjon erősödni. Ezekben az alkalmakon a finom szeretet, ami irányított, és őszinte közös beszélgetésekre sarkallt minket, szinte tapintható volt. Isten szerető gondviselése, hogy most a konfirmációra készülve újra megtapasztalhatjuk ezt. Egymás véleményének meghallgatása közös gondolkodásra indít minket. A Szentlélek összekötő ereje segít a másik szemén keresztül látni a világot, és egyúttal elfogadni is felebarátunkat. A beszélgetéseink során pedig jó együtt rácsodálkozni Isten igéjére.

„Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt 18,20)

Paska Hollósi Márta

Az Igazság Lelke, az igaz élet lelke

„Én azonban az igazságot mondom nektek: jobb nektek, ha én elmegyek, mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm őt hozzátok. És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság, és mi az ítélet. A bűn az, hogy nem hisznek énbennem; az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem; az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme megítéltetett. Még sok mindent kellene mondanom nektek, de most nem tudjátok elviselni; amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek. Ő engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém; ezért mondtam, hogy az enyémből merít, és azt jelenti ki nektek.” (Jn 16,7-15)

Semmi nem úgy van, mint ahogy azt várnánk. Jézus szerint a bűn nem egyenlő azzal, amit elkövettünk, vagy amit elmulasztottunk. Az igazság nem egy elvont tételmondat, afféle matematikai vagy törvényi megfogalmazás. Az ítélet pedig nem annak a kérdése, hogy a menny vagy pokol lesz a sorsunk, sőt még csak nem is rólunk szól első renden!

A pünkösöd, a Lélek által való élet csupa meglepetés! Az első az, hogy nincs keresztyénség Istennel való kapcsolat nélkül: az nem értékrend, nem örökség, nem hagyomány, nem viselkedési szabályzat, nem tárgyi tudás. Egy felfordult és megbolydult világban persze, hogy ösztönösen menekülünk ahhoz, ami stabilitást, szilárd alapot, biztonságot sugároz. Igen, ilyen a keresztyénség a maga történelmi múltjával. Ilyenkor nem bánjuk, hogy „nem halad a korrall”, hogy „nem elég modern”, hogy „életidegen” – sőt, épp ettől lesz vonzó! De mennyi csalódás forrása lett már, hogy „a fától nem láttuk az erdőt”, hogy a gyümölcsöt összekevertük a fával, ami azt megtermi.

Mára azt már megtanultuk, hogy nem az az igazi segítség, ha valaki halat ad, hanem ha megtanít halászni; vagy hogy gyümölcsöt oszt helyett, hogy a gyümölcsfát ültetné el. Mindez a keresztyén hitre épp úgy igaz. Maga a Lélek vezet el minket az igazságra, Ő tanít meg az

útra, Ő juttatja eszünkbe, amire szükségünk van, Ő adja a szánkba a szavakat, hogy megfelelhessünk. Ha Őt keressük, akkor részesülünk ajándékaiban, áldásaiban. Fordítva nem működik: aki az ajándékot szemléli-kívánja, még nem került kapcsolatban az Ajándékozóval. Ugyan ki érne be egy pohár vízzel, ha a forrás is az övé lehet?

A következő meglepetés az, hogy a bűn nem más, mint hitetlenség. Valóban, ki gondolná, hogy a világ minden baja, nyomorúsága és minden szenvedés abból az egy tagadásból fakad, hogy Jézus nem az Úr. „Hogy lehetne egy 2000 évvel ezelőtt élt történelmi személy, aki Názáretben nőtt fel, a világ ura? Hogy lehetne ő az, aki maga alkotta a világot, akinek mi magunk is az életünket köszönhetjük, s akinek épp ezért életünk egészére nézve tartozunk felelősséggel, számadással?” A Lélek leleplező, bizonyító, meggyőző munkája nélkül aligha felelne erre bárki is igennel. De akit meggyőz, az előtt egy egészen új világ nyílik ki, ahol mindenben Istent fedezi fel rettegés és félelem nélkül, örömmel és hálással, felszabadulva a szabad szeretetre Jézus által.

Az, hogy mi az igazság nem kevésbé meglepő, mint a bűn kérdése. Az igazság teljes mértékben személyes: Istené, Isten maga az. Jézus az igaz, minden más csak a vele való kapcsolatában lehet azzá. Az ő élete és halála nem kudarc, nem megrendezett tragédia, nem ámulás vagy összeesküvéses összjátékának végeredménye, hanem Isten megváltó szeretetének eredeti terve. Jézus győzött, ezért megy az Atyához, ezért részesedik dicsőséges uralmában. Ez az igazság, és minden igazság ebből fakad és erre néz.

Nekünk magunknak is csak annyiban van igazunk, ha Őrá nézünk, ha uralma alatt élünk, ha életünket az Ő szenvedése és feltámadásának győzelme határozza meg. Nem az az igazság, hogy minden relatív, hanem az az igazság, hogy Jézus igaz élete, halála és feltámadása mindent relativizál, minden más igazságot és igazodást megkérdőjelez: a hatalom, a pénz, a szépség, a gyönyör, a test, az erő, az ész, a megtapasztalás, a teljesítmények, a siker, ... igazságát. Egyedül a Szentlélek az, aki eligazít a látszat és a valóság világában. Ő az, aki képes minket az igazodáson túl még meg is igazítani, hogy életünk ne váljon maga is relatívvá, semmivé, hanem hogy ott lehessünk, ahol Jézus maga is van, az Atya jobbán.

Végül az utolsó meglepetés ebben a sorban az ítélet. Az, hogy a végítélet már megtörtént. Az, hogy a világ sorsa már eldőlt: a Gonosznak nincs helye, maradása Isten világában. Egy vesztes útból mindenki menekül, ahogy egy infláló

valutával szemben is csak az átváltás a menedék: abba fektetni, ami marad, ami nem veszíti el értékét. A Gonoszzal együtt mindaz, ami az övé, már megítéltetett: a hazugság, a rombolás, a rabság, a szenvedés, a gyilkosság. Mennie kell mindennek, s vele mindazoknak is, akiknek ez az „igazságuk”. Ki elég erős ellenállni a Gonosz hatalmának? Kicsoda szabad arra, hogy magát „átváltsa” a „maradó életre”: az önzetlen szeretetre, szolgálatra, a tisztaságra, a feloldozásra, a bocsánatra és Isten dicsőségére-dicsőítésére? Csak a Szent Lélek! Ő képes leleplezni a hazugságot, és megnyitni minket az igazságra, hogy Jézust valljuk Úrnak, hogy hozzá igazítsuk életünket, hogy győzelmet arassunk mi magunk is a gonoszság felett, hogy Ő éljen-éltessen-őrizzen meg minket az Életre.

Jövel, Szentlélek Úristen!

Harmathy András

Tanúim lesztek

Tanúim lesztek – missziói tanítvány- és munkatársképzés

Két órát vagyunk együtt, minden héten, tíz hónapon át. Ha mindnyájan jelen vagyunk, közelítjük a tanítványi létszámot. Meghatározó együttlét ez. Tartamában olyan idő, ami már egy földi

élet léptékében mérve is jelentős, tartalmában pedig olyan gazdag, hogy az elmélyült feldolgozás heti útravalója mellett egy életre ad kin-

cseket. De min is munkálkodunk, mit is munkál rajtunk a Lélek ebben a tanítványi közösségben? Alapvetően azért jövünk össze rendszeresen, hogy hitünkben és hitünkről való tudásunkban megerősödjünk. Egy-egy témát körbejárva, imádsággal és együtt gondolkodással jussunk el Isten tervének mélyebb megértéséhez. A közössé formált tudást és a megerősödött hitet visszük majd innen tovább oda, ahová Jézus szólít, mert feladatra szánt bennünket. *“Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendeltelek, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek...”* (Jn 15,16) Misszióban vagyunk – ez egyre tudatosabbá válik bennünk – az élet minden területén: gyülekezetünkben, szereteteink körében, munkában, a társadalomban. Egy egyszerűbb helyzet, egy kisebb döntés is mérlegre tesz mindnyájunkat: munkatársként álltunk-e ott? Nagy kegyelem Tőle, hogy meghív minket a közös munkára: igéjének mélyebb megismerésére, eljövételének hirdetésére, tanításának képviselésére, megélésére és továbbadására.

Maróti Tamás

Megújuló diakónia

Az elhívott életnek egyik szép feladata, szolgálata nem más, mint a közösség megtartó erejének és a misszió kinyújtott kezének megélése, a diakónia. Gyülekezetünkben a megújuló diakóniát az előttünk járt „óriások” vállára állva végezzük. Az általuk elkezdett munkát folytatjuk a Krisztustól kapott elhívással, lelkesedéssel, tüsszel. Ezzel a visszatekintéssel, ami egyben hálaadásra is indít, és példát is ad a jövőre, szeretnék néhány életjelünkről szólni.

Gyülekezetünk belső diakóniája, egymás életének segítése szép példákat ad. Imaközösségben hordozzuk egymást Isten előtt életünk nehézségeiben. Kézzelfoghatóan is segítünk: egyik családnknál komatállal, a másikonál fát hordtunk, a harmadiknál a gyerekekre vigyáztunk. Templomkertünk, óvodánk és temetőnk megszépült. 70 év feletti testvéreinket továbbra is szeretettel látogatjuk, és köszöntjük születésnapjukon. Ősztől szeretnénk a 2-3 éve keresztelt gyermekeket is köszönteni egy képeslappal. Együtt adhatunk hálát a szeretetvendégségek finom süteményeiért és szolgáló kezeiért.

Külső diakóniánk is számos irányban valósul meg. Gyülekezeti tagjaink főznek a Kereszt-kérdések sorozat estéire. Az ukrajnai háborúval kapcsolatban ételt osztottak, fuvarozásban segítettek, adományt adtak és pakoltak, illetve családot fogadtak be. A Szentendrei Gondozási Központban márciustól havi rendszerességgel áhítatot tartunk, és idén újra jótékonyági vásárt szerveztünk, melynek bevételével a központ autóvásárlását támogattuk. A református Szeretethíd programsorozathoz kapcsolódva felújítási munkát és közösségépítést végeztünk az óvodánkban, illetve a Barcsay Jenő Általános Iskolában. Isten gyógyító szeretetét tolmácsoltuk a Sebváltó - válási veszteséget feldolgozó - csoportunkban.

Istennek hála, felsorolni is nehéz, milyen sok területen indítja szolgálatra a Szentlélek gyülekezetünket, a testvéreket. Az Úr a dicsőség ezért.

A legnagyobb fa is egy pici magból sarjad. Amint növekszik, minden évben hoz új rügyeket. Az egyikből termés lesz, a másiból tartóág, ami a következő tavasszal további lehetőségeknek, új rügyeknek ad teret. Minden egyes pici rügyben ott van az élet ígérete, a növekedés és a termés reménye. Jeremiás próféta azt mondja, hogy áldott az az ember, aki az Úrban bíz, aki nek az Úr a bizodalma. *„Mert olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig ereszti gyökereit. Nincs mitől félnie, ha eljön a hőség, lombja üde zöld marad. Száraz esztendőben sem kell aggódnia, szüntelenül termi gyümölcsét.”* (Jer 17,8) Ahogy a legfelső kicsi ág csatlakozik az alatta levőhöz, úgy csatlakozik egyik testvér a másikhöz ebben a szolgálatban. Szeretettel várjuk a Testvéreket!

Oszlács Endre

Együtt a zenében Istenért

Fiatalok, komolyak és okosak, tehetségesek, zenélnek, énekelnek, dicsőítenek. Szolgálnak az istentiszteleteken. Nem maguk miatt. Nem azért, mert megkérték őket rá. Egyedül Istenért. Hogyan indultak el ezen az úton, hogyan fejlődnek, miként élik meg együtt Isten jelenlétét a zenekarban szolgálva? Erről beszélgettem a Szentendrei Református Egyházközség zenekarának alapító tagjaival, nevezetesen Harmathy Balázssal, Harmathy Danival, Szentgyörgyi Mátéval, Váczi Buda Benedekkel (Bube), Vörös Vilivel és Harmathy Károllyal. Hálás vagyok, hogy megismerhettem őket személyesen is!

azt, hogy a zene is összeköt minket, és egy más minőségben is közelebb kerülhetünk Istenhez. Én gitároztam, énekeltem, Bube pedig megtanult ukulelén játszani. Ahogy egyre inkább belejöttünk, úgy gyarapodtunk. Előkerült Máté gitárja is a padlásról, Bube kapott karácsonyra egy basszusgitárt, és Vili is elkezdett hegedülni velünk. Dani hangszere a dob lett. Fura módon a Covid alatt volt idő új dolgokra, hogy kipróbálhassuk magunk – meséli Balázs. 2020 karácsonyán online zengtük a dicséreteket. Aztán, amikor 2021 februárjában felújították az orgonát, kezdtünk el rendszeresen zenélni az isten-

Hogyan kezdtetek el zenélni, Istent dicsőíteni? Hogyan indult útjára a zenekar?

Még Koncz Hunor, a gyülekezet előző beosztott lelkésze alatt indultunk el. Emlékszem, 2020 februárjában a „Spot” volt az egyik első lehetőség, amikor bemutatkozhattunk. Az ifik alkalmával kezdtünk el együtt zenélni, és nagy lelkesedéssel fedeztük fel ebben az örömet, és

tiszteleteken. Így debütáltunk már a templomban, Istent dicsérve – emlékezik vissza Dani.

Ki volt a segítségetekre a kezdetekben?

Móricz János, a baptista gyülekezet egyik zenesze volt a mentorunk, aki az első időkben rengeteget segített nekünk. Például azzal, mit és hogyan játszunk, hogyan válasszunk dalokat, mihez mi illik – mondja Máté.

Mostanában pedig lelkipásztorunk, András szokott ellátni minket tanácsokkal, de előfordul, hogy ifistársaink is besegítenek külső hallgatóként – egészíti ki Vili.

Hogyan bővültetek, hogyan fejlődtetek?

Az ifik adták a keretet, azaz teret és időt a gyakorláshoz, és ez a mai napig is így van. A próbákra külön alkalmakat találunk, amikor mindannyian ráérünk. Ilyenkor nehéz a határokat tartani, többször előfordult, hogy a kötelező részek után maradtunk még együtt „örömmel zenélni”. Mindemellett folyamatosan képezzük magunkat, és tanulunk. Van, aki videókból otthon, van, aki a zeneiskolában, és olyan is van, aki egyszerűen csak teszi a dolgát. Egyre komolyabb hangszereken játszhatunk, ami egyfajta felelősség is, és alázat. Isten valahogy úgy rendezi mindig a dolgokat, hogy a szálak előbb utóbb összeérnek. A pályázatokon nyert pénzből folyamatosan fejlesztünk, így tudtuk megoldani a hangosítást, a mikrofonok vásárlását is például. Most pedig Károly új zongoráját is pályázati pénzből fedezzük majd, melyet a gyülekezet is kiegészít. A segítségéért ezúton is köszönetet mondunk – felelik a fiúk.

Hogyan inspirálódtok?

Van, hogy videókat nézünk, és ha olyan intrót hallunk, ami esetleg megfog minket, akkor beépítjük a repertoárba – válaszolja Balázs.

A legtöbbször az országos rendezvényekről, református ifi találkozókról szoktunk új dalokkal, sok új zenei ötlettel hazatérni, amiket később megosztva egymással kidolgozunk, és együtt kitaláljuk, hogyan működhetnek itthon, Szentendrén is a gyülekezetben, a mi ifinkben vagy a mi rendezvényeinken.

Vili kiegészíti azzal, olyan is előfordul, hogy egy újabb énekből inspirálódva egy énekeskönyvi ének kíséretét, tempóját megváltoztatjuk, azért, hogy új színt vigyünk a már jól ismert énekeinkbe.

Hogyan élitek meg Isten jelenlétét a zenekarban szolgálva?

Minden próba és minden szolgálat, istentisztelet előtt együtt imádkozunk. Szerintem ez jó dolog. Ilyenkor azt kérjük, hogy az előadásunk ne rólunk szóljon, hanem Istenről. Ez egyfajta keretként szolgál számunkra, és kifejezi azt, hogy mi a célunk – feleli Bube.

Soha nem öncélúan játszunk. Nem azt szeretnénk megmutatni, hogy én vagy ő milyen klaszszak vagyunk, mennyire ügyesek. Egyedül Istené a dicsőség. Tőle kaptuk a tehetségünket, és a lehetőséget, hogy a gyülekezetben szolgálhatunk. Mi pedig élünk ezzel a lehetőséggel, és ezáltal Istent dicsőítjük, Neki és a gyülekezetnek szeretnénk a szolgálatunkkal visszaadni egy kis jót abból a sokból, ami Tőle származik – teszi hozzá Máté.

A zenekaron belül én dobolok. Nem kottából játszom, éppen ezért sokszor volt és van is alkalmam, lehetőségem a gyülekezetet fürkészni, miközben zenélünk. Ilyenkor örömet és mosolyt látok az arcokon, ami azt üzeni, hogy a hívőknek jó hallgatni a zenénket, örömmel énekelnek, így tudják Istent dicsérni velünk. Jó érzés tudni, hogy Isten így használ minket – mondja Dani.

Szerintem a zene olyan, mint az imádság. Egy másik, talán kicsit szokatlanabb módja az Istennel való kommunikációnak, az Istenhez való kapcsolódásnak. Ezen túlmenően pedig a zenén keresztül azokat az embereket is megszólíthatja Isten, akiket nehezebben fog meg az ige, az istentisztelet, az orgona, vagy az éneklés – egészíti ki Balázs.

Milyen terveitek vannak a jövőben?

Szeretnénk még jobbak, még szervezettebbek és még professzionálisabbak lenni – válaszolja Máté. Mindig van hova fejlődni. Kéthetente az istentiszteleteken szolgálunk, és egyre többen vagyunk a csapatban, nemrégiben csatlakozott hozzánk még egy basszusgitáros Pénzes Ábel, gitárosként Görög Matyi és fuvolával Turai Gréti. Így átfedésekkel tudjuk váltani egymást a szolgálatban; ez jó dolog, mert nem tud mindig mindenki jelen lenni. Így pedig más hangszerekkel, változatos módon is dicsérhetjük az Urat.

Bogátiné Schütz Gabriella

Könyvajánló

Bolyki László - A Lélek húrjai

Bolyki László legújabb könyve a Klasszik Rádióban elhangzott hangjegyzeteinek bővített, szerkesztett változata. Apró történetek a lélek számára.

Gondoltam, majd naponta elolvasok belőle egyet, de amint belekezdtem, kiderült, hogy egyre csak keresem az alkalmat és az időt az olvasására, mert tudni akarom, miről szól a következő történet, azután az azt követő történet...

Magával ragadóak ezek az írások, a stílus, a bölcsesség, a lélek húrjain való „játék”. És közben mindvégig érezni, hogy Nagyobb van itt...

Az új kötetet Gundel Takács Gábor, Szabados Ádám és Lackfi János ajánlásával adták ki. Álljanak itt most Lackfi szavai a könyvről:

“Bolyki László úgy lendít a magasba, hogy közben mélyre megy. Úgy nevette, hogy közben felkavar. Úgy tanít, hogy igazából «csak» mesél.

Úgy földhözragadt, hogy közben ragaszkodik az éghez is. Úgy profán, hogy tiszteli és éli azt, ami szent. Kockázatok: ha Bolyki könyvét olvasom, simán előfordul, hogy közelebb kerülök valódi önmagamhoz. Mellékhatások: ha nem állok ellen, megnyílik a szívem, és beengedhetem a résen Istent.”

Oszlács Margit

Vers

Szikszai Béni -
IRGALMAS MEGVÁLTÓM

Irgalmas Megváltóm,
könyörülj meg rajtam!
Fordítsd felém orcád,
könyörög az ajkam.
A szívem is szenved
bűn szaggatta sebben.
Ne fordulj el tőlem,
rejts el kegyelmedben.

Csak véred hullása,
csak irgalmas Lényed
lehet menedékem.
Sóvároglak Téged.
Kínos keresztedben,
bűn tépte sebedben
rejts el, hű Megváltóm
örök kegyelmedben!

Megpihenek Nálad,
fogadj el a hitben,
adjál nekem szállást
irgalmas szívedben.
Ne fordulj el tőlem,
hisz Te vagy a béke,
Te vagy a szívemnek
örök menedéke.

